

A watercolor illustration of a woman's face and upper torso. She has long, flowing hair that is a vibrant blue color. Her eyes are a striking blue, and her lips are a soft pink. On her forehead, there is a simple black cross symbol. The background is a mix of soft pink and white washes, with some darker blue tones near the bottom. The overall style is ethereal and artistic.

Tuonenkielo

Seija Irmeli Kaisto

TUONENKIELO

SEIJA IRMELI KAISTO

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin. ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Seija Irmeli Kaisto

Kustannustoimitus: Seija Irmeli Kaisto & Nora Salonen

Kuvat: Keinoäly & Seija Irmeli Kaisto

Kannen suunnittelu: Seija Irmeli Kaisto

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-5432-0

Tuonenkielo on löyhästi jatkoa teokselle *Perijätär*, mutta toimii erinomaisesti myös itsenäisenä teoksena.

Tuonenkielo on väkivaltainen ja psykologinen romaani, joka antaa äänen jokaiselle päähenkilölle. Teos vie lukijan Venäjän varjosiin huumepiireihin ja maailmaan, jossa raha ja tuho kulkevat käsi kädessä.

Tarinan keskiössä on nuori nainen, Maria, jonka elämä on muovautunut kovien valintojen, menetysten ja selviytymisen pakon kautta. Hänen matkansa ei ole vain kertomus riippuvuudesta vaan myös hiljaisesta rohkeudesta ja halusta suojella niitä, jotka eivät itse pysty puolustautumaan.

Miltä näyttää elämä rajalla ja mitä tarkoittaa säilyttää inhimillisyyttä maailmassa, joka jatkuvasti yrittää riistää sen?

SISÄLLYS

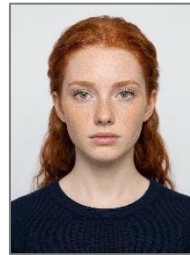
Päähenkilöt	sivu 5	Kiristys	sivu 143
16 vuotta sitten	sivu 6	Antti	sivu 147
Olen Maria, huumehuriiri	sivu 8	Turvapalvelu Oy	sivu 151
Minea Hirvi-Rosenberg	sivu 13	Lopun alku	sivu 153
Maria Paalanen	sivu 17	Lapset	sivu 159
Tuomas Ek	sivu 24	Maria	sivu 165
Maria, pako jatkuu	sivu 28	Minea	sivu 167
Jack Smith alias Peter Holm	sivu 35	Peter	sivu 171
Sveitsi	sivu 41	Timo ja Leonora	sivu 174
Vladimir ja Pavel	sivu 44	Pavel	sivu 177
Samuel Shuber	sivu 45	Loppua vailla	sivu 182
Sveitsin uutiset	sivu 52	Maria	sivu 187
Turvapalvelu Oy Max Kangas	sivu 54	Tuomas Ek	sivu 192
Terveiset helvetistä	sivu 57		
Sveitsin koulu	sivu 60	Pavelin lapsuus	sivu 193
Vladimir	sivu 65		
Minean huoli	sivu 69		
Timolla on asiaa	sivu 72		
Sergei	sivu 75		
Maria	sivu 76		
Pavel	sivu 82		
Pako	sivu 84		
Tuomas Ek	sivu 87		
Tuonenkielo	sivu 92		
Pavel	sivu 96		
Fattoria la Rosenberg	sivu 99		
Pavel	sivu 106		
Onnelliset päivät Italiassa	sivu 110		
Pavel	sivu 116		
Missä ovat lapset	sivu 119		
Max Kangas	sivu 123		
Merita	sivu 125		
Timo ja Leonora	sivu 128		
Italia	sivu 130		
Pavel	sivu 134		
Minea	sivu 137		
Tuomas Ek	sivu 140		

Maria
Pavlov

Pavel Pavlov

Tuomas Ek

Antti Hirvi

Vladimir

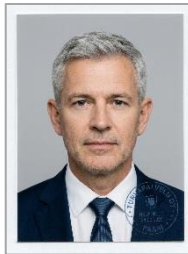
Minea Hirvi-
Rosenberg

Leonora Hirvi

Timo Kangas

Peter Holm

Satu
Santosini

Max Kangas

Marco
Santosini

16 VUOTTA SITTEN

Leikkausryhmä huoneeseen 1, kuului kaiuttimista. Pavel Pavlov huusi raivoissaan synnytyssalin ulkopuolella.

– Äkkiä nyt apuun, pelastakaa lapsi!

– Mikä vittu siellä kestää?

Pavel käveli edes takaisin hermostuneena ja kun leikkaus kesti, mies polvistui rukoillen:

*Herra, Sinä yksin tiedät kaiken, voit kaiken
ja tahdot kaikkien pelastuvan ja tulevan Totuuden tuntemiseen.
Valaise lapseni Sinun totuutesi ja pyhän tahtosi tuntemisella
ja vahvista heidät kulkemaan käskyjesi tietä, ja minua syntistä armahda.*
(lainaus: Amvrosi Optinalaisen rukous lasten puolesta)

Vihdoinkin lääkäri saapui odotustilaan:

– Olet pienen tyttölapsen isä, ja äiti on juuri viety heräämööön. Leikkaus oli vaikea, ja jouduimme poistamaan vaimosi kohdun

Pavel purskahti itkuun ja sai luvan mennä tapaamaan vauvaa. Hän nosti lapsen syliinsä.

– En ikinä sinua hylkää ja suojelen sinua koko elämäni omalla hengelläni

Viikon kuluttua Rosa oli yhä sairaalassa.

– Vien vauvan kotiin, päätti Pavel.

Isä oli sisustanut kauniin lastenhuoneen, ja itselleen hän toi sängyn pinnasängyn viereen. Hän oli löytänyt vauvalle imettäjän. Hän hoiti vauvaa rakkaudella ja heräsi yölläkin vaihtamaan vaipat ja tarjoamaan pumpattua rintamaitoa lapselle.

– Älä koske vauvaan, senkin nisti. Onneksi lapsi on terve, kun estin sinun tuonenkielen käyttöäsi, komensi Pavel

Rosa vetäytyi lepäämään ja pyysi mieheltään anteeksi, sulkeutuen useaksi viikoksi huoneeseensa. Vain yöllinen itku kertoi Rosan olevan hengissä. Taloudenhoitaja vei sentään ruokaa Rosalle, mutta inhosi häntä yhtä paljon kuin Pavel.

– Muka äiti, nisti olet ja nistinä kuolet, hän piinasi Rosaa.

– Lämmitän miehesi sänkyä puolestasi, tuollainen luukasa

Ristiäiset tulivat, ja Rosa voi yhä huonosti. Lapsi ristittiin Mariaksi, ja isä päätti tatuoitaa vauvan otsaan sukunsa ristin.

– Tällä merkillä julistan koko alamaailmalle. Joka tähän lapseen koskee, menettää oman henkensä, perheensä sekä isovanhempansa.

OLEN MARIA – HUUMEKURIIRI

Isäni Pavel tiedusteli:

- Miksi et toimittanut pakettia perille

Kerroin paikalla olleen poliiseja enkä halunnut jäädä kiinni tuonenkielon kanssa.

- En halua enää jatkaa tätä työtä, uhmasin

Isäni otti minut syleilyynsä.

- Maria, tyttäreni, annan sinulle anteeksi. Laitetaan äitisi asialle

Äitini, Ruotsin kansalainen Rosa, ei ollut kunnossa toimittamaan huumepakettia.

Hän oli jo ihmisraunio. Painoi 48 kiloa, ei pystynyt syömään mitään ja oli täysin tuonenkieloon koukussa.

- Herää huora, isäni huusi ja läpsi äitini hereille.

- Menet viemään tuonenkieloa tilaajille

Rosa nousi horjuen, mutta kaatui jo eteiseen.

- Vitun paska ämmä, huusi isäni potkaisten äitiäni vatsaan.

Huusin:

- Anna äidin olla, lähden uudelleen

Isäni silitti hiuksiani ja kertoi tekevänsä keikan itse.

– Älä lähde. Sinut tunnustetaan. Tein äidille keittoa. Jos annat sen hänelle, toimitan paketit perille, päätin.

Sinä yönä kävelin Pietarin kaupungin katuja pitkään, kunnes kaikki liikenne lähes hiljjeni. Kello 04.00 sain viestin Jackilta, joka oli jo odottanut toimitustani. Tapasimme huoltoasemalla. Annoin hänelle pussin ja sain rahat. Hämmästyin, kun Jack puhui loistavaa suomea ja kertoi tulevansa isääni tapaamaan.

Aamun viimeinen toimitus odotti alamaailman huumeluolassa. Nuori tyttö, korkeintaan 13-vuotias, astui esiin oven varjosta.

– Minulla ei ole rahaa, mutta olen sopinut Pavelin kanssa asian. Myyn itseäni tuonenkielosta, hän kertoi

Säälin häntä ja pelkäsin hänen puolestaan.

– Voin kertoa isälleni, etten tavannut sinua

Tyttö repi pussin auki, veti viivan ja katosi. Tiesin, että jos hän ei saisi asiakkaita, isäni pahoinpitelisi hänet. Vihasin elämäni. Vihasin isääni. Mietin kuumeisesti, miten saisin äitini ja itseni pois tästä. Olin nähnyt liikaa näiden lasten kohtaloita ja vaikka olin pakottanut itseni kovaksi, se ei tällä kertaa onnistunut. Hän oli ollut niin nuori, niin laiha hentoinen tyttö.

– Kuin varpunen, joka kohta lentää ikkunaan kuvitellen vapauden koittaneen

Saavuin kotiin aamulla ja suljin rahat kassakaappiin. Huumeet oli myyty.

– Voinko nyt antaa äidille jotakin syötävää, kysyin.

– Ei se mitään syönyt, mutta voithan yrittää, kertoi Pavel

Lämmitin lihalientä ja syötin sen äidilleni. Hän sai sen nieltävä ja vaipui hetkeksi uneen. Kuiskasin hänen korvaansa:

– Vien sinut huomenna täältä turvaan

Aamulla Vladimir, isäni rikoskumppani, tuli vaatimaan osaansa tuonenkielion myynnistä.

– Lähdetään hakemaan lisää kamaa, hän määräsi

– Ota Maria mukaan. Saa olla kuriirina. Eihän kukaan uskoisi sitä välittäjäksi

Vladimirin katse viipyi minussa liian pitkään ainaisten aurinkolasiensa takaa.

– Tuollainen nätti tyttö. Pullukat tissit ja pyöreä pylly. Taitaa olla vielä koskematon

Isäni räjähti.

– Jos edes katsot Mariaan päin, leikkaan sinusta parhaan paistin illalliseksi

Vladimir nosti kätensä rauhoittelevasti.

– Älä hermostu, Jack saa lähteä kaveriksi, ottakoon mukaan tuomarin paperinsa niin meitä ei pysäytetä rajalla

Seuraavana aamuna he olivat poissa ja herättelin äitiäni:

– Koita nyt, rakas äiti, nousta. Mennään sairaalaan. Isä on poissa ainakin viikon

Puhuin ruotsia, meidän yhteistä kieltämme. Huomasin hänen huultensa sinertyvän. Isäni jättämä tuonenkielo pussi oli tyhjänä pöydällä.

– Pysy hereillä, soitan ambulanssin

En ehtinyt liikhtaakaan. Äitini veti viimeisen henkäyksensä ja kuoli käsiini. Peittelin hänet huovalla. Ambulanssista ei enää olisi apua.

Tuonenkielo on löyhästi jatkoa teokselle Perijätär, mutta toimii erinomaisesti myös itsenäisenä teoksena.

Tuonenkielo on väkivaltainen ja psykologinen romaani, joka antaa äänen jokaiselle päähenkilölle. Teos vie lukijan Venäjän varjosiin huumepiireihin ja maailmaan, jossa raha ja tuho kulkevat käsi kädessä.

Tarinan keskiössä on nuori nainen, Maria, jonka elämä on muovautunut kovien valintojen, menetysten ja selviytymisen pakon kautta. Hänen matkansa ei ole vain kertomus riippuvuudesta vaan myös hiljaisesta rohkeudesta ja halusta suojella niitä, jotka eivät itse pysty puolustautumaan.

Miltä näyttää elämä rajalla ja mitä tarkoittaa säilyttää inhimillisyyttä maailmassa, joka jatkuvasti yrittää riistää sen?

9 789528 054320